

svaram, Vāṇeṣvaram, Gokaṇeṣam lingam etc. 54. De Kapardīśalinga. De Piśāchamochanātīrthae origine. 55 (fol. 24^a). De aliis Vārāṇasīae lingis et urbis sanctitate. 56. Denique Gaṇeṣa Kāśīm mittitur, qui astrologi forma praeditus insomniis interpretandis et alios et regem devincit et in potestatem suam redigit. 57. Quo facto Śiva urbis confinium intrat et Gaṇeṣam hymno celebrat. Cui deo quartus Māghae mensis clarilunii dies sacer est. Vārāṇasīae quinquaginta sex Gaṇeṣae sacella exstant, ubi deus totidem nominibus colitur. 58. Viṣṇus Vārāṇasiam proficiscitur. Pádodakatīrtham. De Viṣṇus simulacro, Ādikeṣava appellato, quod in Śvetadvīpa loco (काशिमीमनि) statutum est. Praeterea permulta sacraria enumerantur. Viṣṇus et Lakshmī, Bauddharum (Saugata) forma sumta (Puṇyakīrti et Vijnānakaumudī) doctrinis suis cives corrumpunt (vss. 72–132). Divodāsa rex, postquam regnum Samaranjayae filio tradidit, et Śivae templum, Bhūpālaśrī appellatum, condidit, ubi Divodāseṣvaram lingam colebatur, mortuus in divorum sedes recipitur. 59. De Panchanadatīrtha, quod in Kiraṇae (किरण), Dhūtāpāpae, Gangis (cum Yamuna et Sarasvatī conjuncti) confluente positum est¹. Narratio de Dhūtāpāpā, Vedaśirasis anachoretae filia, cujus imprecatione Dharma deus in Dharmanadam lacum mutatus esse traditur. 60 (fol. 55^a). De Vindutīrtha, quod eo tempore consecratum est, quum Viṣṇus, ab Agni-vindu anachoreta adoratus, Vindhumādhavae forma se manifestavit. Sequuntur praecepta de Viṣṇu Kārttikā mense colendo². 61. Vārāṇasīae sacraria (tīrtha) enumerantur, ubi Viṣṇus et alii dei coluntur. 62. Śivae Vārāṇasiam introitus. Kāpīlam tīrtham. 63 (fol. 76^b). Inde ab hoc capite ad finem libri varia Vārāṇasīae lingarum genera describuntur. Jyeshṭheṣvaram et Jaigīshavyeṣvaram lingam. Jaigīshavyam, virum sanctum, Śiva his verbis alloquitur: योगशास्त्रं मया दत्तं [त]व निर्वी-
णसाधकं । सर्वेदां योगिनां मध्ये योगाचार्योऽस्तु वै भवान् ॥ ७१ ॥
रहस्यं योगविद्याया यथावच्छं तपोधन । सर्वेस्वसे ग्रसादान्मे येन निर्वी-
णमाप्स्यसि ॥ ७२ ॥³. 64. Audito Śivae adventu viri sancti, aliis locis sacris relictis, Kāśīm proficiscuntur. Urbis sanctitas praedicatur. 65. Hoc capite aliorum lingarum nomina traduntur, pleraque a viris sanctis desumta, velut: Parāṣareṣvaram, Māṇḍavyeṣvaram, Jābālīṣvaram, Kātyāyaneṣvaram, Autathyeṣvaram etc., quae omnia prope Jyeshṭheṣvaram collocata esse dicuntur. Kandukeṣvaralingae origo. Vyāghreṣvaralingam, eo tempore ortum, quo Śiva Dundubhinirhrādam Dānavam, Prahla-

dae adunculum, tigris forma pontifices opprimentem, occidit. 66. Himavat ad visendam filiam Kāśīm venit. Śivae templi descriptio. Śaileśalingam. 67. Ratneṣvaralingam. Cujus cultu Kalāvātī saltatrix Vasubhūtae, Gandharvarum regis, filia, Ratnāvalī nomine, facta est, et Śankhachūḍae nāgae nupsit. 68 (fol. 108^a). Kṛittivāseṣvaralingam, eo tempore ortum, quum Śiva Gajāsurae caesi pellem induit. De Hansatīrthae origine. 69. Hoc capite sextaginta octo lingae enumerantur, quae pleraque aliis e terris Kāśīm pervenisse dicuntur. 70. De deabus tutelaribus: Viśālākshī, Lalitā, Viṣva-bhujā, Vārāhī etc. 71. Māheṣvarīs cum Durga Asura certamen. 72 (fol. 130^a). Gigante interfecto dea Durgae nomen sumsit. Quae in hoc capite preces insunt, in Durgae laudem a deis factae, Vajrapanjara appellantur. 73. Lingae (14 + 14 + 14) enumerantur. De Omkāreṣvarae lingae origine. 74. Narratio de Damana, Bhāradvājae filio, coram quo, Amarakaṇṭakam profecto, Garga, Pāṣupatarum magister, sanctissimos Vārāṇasīae locos enumerat, pluraque miracula ibi facta refert. 75. Traipishṭapam sive Trailochanam lingam. 76. Cujus in sacello quum columbarum par nidum fecisset, non modo ex accipitris ungulis effugit, sed etiam postmodum semideorum forma renatum est. 77 (fol. 160^a). Kedāreṣvaralingam. 78. Dharmeṣvaralingam, olim a Yama in Dharmapīṭha statutum. 79. Śiva coram psittacis Mokshalakshmīvilāsae, Nirvāṇamaṇḍapae, Śṛṅgāramaṇḍapae, Jnānamaṇḍapae, aliorum templorum sanctitatem praedicat. 80. De ritu Manorathatṛitīyā appellato (Chaitraśuklatṛitīyāyām), quo ritu Gaurī una cum Śiva colitur. 81. Indra, ut Vṛitrae caedem expiaret, Vārāṇasīae in Dharmapīṭha Śivam adoravit, ibique tīrtham Dharmāndhu (sive Dharmakūpa) appellatum ortum est. Indreṣvaralingam aliaque. Narratio de Durdama rege. 82. Narratio de Amitrajit rege, qui Malayagan-dhinīm Vidyādhārīm, a Kankālaketu Dānava in Tartarum abductam, interfecto gigante, in matrimonium duxit. 83. De ritu Abhīśhatṛitīyāvrata appellato (Mārgaśīrshatṛitīyāyām śukle p.). Vireṣvaralingam et loci sacri in ejus vicinia siti. 84. Sacraria ad Gangae et Varāṇae confluentem sita. 85. Kāmeṣvaram (Durvāseṣvaram) lingam et Kāmakunḍam, olim a Śiva Durvāsasis supplicatione statutum. 86. Viṣvakarmeṣvaralingam. 87 (fol. 196^b). Daksha, Śivae potestati invidens, sacrificio instituto hunc deum non invitat, neque Dadhīchis auctoritate movetur, ut consilium mutaret. 88. Qua re audita, Satī in sacrificio se ipsa comburit. 89. Dakshae sacrificium a Śivae catervis dirimitur. Daksheṣvaralingam. 90. Pārvatīṣvaralingam. 91. Gangeṣvaralingam. 92. Narmadeṣvaralingam. 93. Satīṣvaralingam. 94. Amṛiteṣvaralingam, a Sanāru, Upajandhani filio mortuo et in vitam revocato, repertum. Karuṇeṣvaram,

¹ कृते धर्मदं नाम क्षेत्रायां भूतपापकं । ह्यापरे विंदुतीर्थं च कलौ पंचनदं स्मृतं ॥ १३६ ॥

² Rādhae nomen prima vice in hoc capite legitur.

³ Cf. supra, p. 52^b.